

Lille kylling

Lille kylling

Paddeflat filmatisering av velkjent stoff; til tross for Disneys første skikkelige forsøk i tre digitale dimensjoner.

Chicken Little
Mark Dindal
Disney Feature Animation
2005
Buena Vista
16:9 (1.78:1)
Dolby Digital 5.1
77 min.
2

2

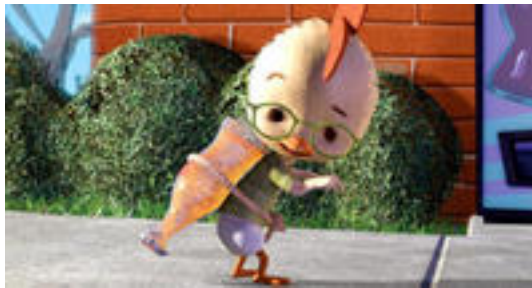
Ulv, ulv

«Desperate times, call for desperate measures», har en eller annen lur engelsktalende en gang sagt. Det må ha vært noe i den retning Disney-folket tenkte da de bestemte seg for å legge 2d-animasjon på hylla og satse for fullt på 3d-dataanimasjon. *Lille kylling* er første resultat i langfilmformat fra Disneys 3d-satsning. At opplegget kom skjevt ut er ingen overdrivelse.

Lille kylling er ingen god film; verken som film eller som teknisk demonstrasjon. Kanskje blir *Lille kylling* bare et anekdotisk sort 3d-hull når det store Disney-regnskapet skal gjøres opp. Eller kanskje filmen blir sett på som den triste finalen fra en fallen storhet som måtte kjøpe opp en truende konkurrent for å finne tilbake på rett spor. Uansett blir det spekulasjoner, det faktum som gjenstår er at *Lille kylling* suger i både tre og to dimensjoner.

Med fasit delvis i hånden ser det ut til at Disneys 3d-avsporing, på underlig vis, har blitt reddet av deres oppkjøp av 3d-mesterne i Pixar. Ved å slå sammen de to selskapene har Pixar fått den kreative makten i selskapet, personifisert av tidligere Disney-ansatt og Pixar-magiker, John Lasseter. Takket være Lasseter ser nå ut til at Disneys premature avkorting av 2d-animasjon er avblåst.

Lille kylling forteller en velkjent historie om kyllingen som tror himmelen er i ferd med å falle ned, og sprer vill panikk med sine advarsler om den kommende katastrofen. I filmen utvides historien slik at Lille kylling portretteres som en usikker ungdom som gjør sitt ytterste for å gjenoppbygge tilliten hos sin far etter den ydmykende affæren. Ved å imponere på baseballbanen greier Lille kylling å bli sin fars øyensten på ny, men så begynner himmelen å slå sprekker igjen.

Det tar aldri skikkelig av for

Lille kylling. Det merkes godt at filmskaperne ønsker trykke på alle de rette knappene og gjøre suksess på samme vis som mange av de andre amerikanske 3d-dataanimerte filmene de siste 10 årene. 3d-dataanimasjon ser ut til å være en hit så lenge man klistrer på kjente stemmer og fengende musikk. Filmskaperne selv mener de har vært ute etter å gjenskape den gode Disney-magien fra de klassiske kortfilmene.

Lille kylling faller for kort på alle punkter, og klarer verken å ta opp kampen med gigasuksessen til

Toy Story eller

Shrek og er milevis fra å kopiere kvaliteten fra de gamle Disney-produksjonene.

Lille kylling hører hjemme blant den lange rekken middelmådige animasjonsfilmer i 3d-format som har kommet fra, i hovedsak, amerikanske produsenter på denne siden av millenniet.

Det føles raskt som om manusforfatterne har gått tom for historie, og har hatt behov for å spe på med visuelle gags og billige poenger for å fylle ut sin tilmålte tid. Filmens noen og sytti minutter kjennes ulidelig lange, og det hjelper ikke med Spice Girls-låter eller nikk til filmhistorien underveis.

Lille kylling ender opp som en heseblesende kopi av helaftens animasjonsfilmer som har greid mesterstykket å kombinere gode historier med slående visuelt uttrykk og kreativ komikk.

Det er massevis av slapstickhumor, referansehumor, visuelle finesser, oppgulp fra gamle hitlåter og føleri smørt utover filmen, men det er få scener som virkelig fenger. Jeg blir aldri skikkelig fortrolig med karakterene, og selv ikke Lille kylling er engasjerende nok som hovedkarakter. Det hjelper selvsagt heller ikke at verken designen eller 3d-følelsen er god nok. Den eneste karakteren som treffer meg er Anna Metanna, som i originalversjonen utdypes ytterligere av den alltid fantastiske Joan Cusack. Øvrig skuespillerensemble imponerer ikke nevneverdig, verken på originalspråket eller på norsk.

Disneys første forsøk på digital 3d i langfilmformat imponerer heller ikke visuelt. Det skurrer fra første sekund; selv den velkjente «Magic castle»-logoen ser forkrøplet ut i tre dimensjoner. Selve filmen er utført i et slags flatt 3d-uttrykk, hvor man verken får inntrykk av romfølelse eller romlighet i designen. Det visuelle ender opp like flatt som historien.

Lille kylling skuffer fra ende til annen, og det er bare å håpe at den kreative gjengen fra Pixar kan sette kjempempen på rett kjøll igjen.

Utgivelsen:

Som seg hør og bør ser utgivelsen av *Lille kylling* bra ut på DVD-formatet. Filmen er gjengitt i anamorfisk 16:9, og det er ingen skamletter å se på komprimeringen. Fargene er godt gjengitt og konturene er klare gjennom det hele. Også lydsiden er respektabel i Dolby Digital 5.1. Det er en del effektbruk i siste halvdel av filmen og de med 5 + 1 kanaler kan nyte godt av utstyret.

Ekstramaterialet holder standardkvalitet, og leverer som forventet på en familieutgivelse fra Disney. Det er spill og aktiviteter for de yngste, musikkvideo for tenåringene og noe bakgrunnsinformasjon for de voksne.

De utelatte scenene viser alternative tagninger av enkelte scener og varierer i ferdigstillingsgrad. Mest interessant i utvalget er en tidlig versjon av åpningen hvor Lille kylling er en ung jente. Filmskaperne valgte etter hvert å endre karakteren til gutt siden de vurderte at det var mer historie å hente ut fra et far-sønn-forhold.

Innholdet fra Bak kulissene er relativt tynt. Vi får servert intervjuer med filmskaperne og noe av det tekniske personellet. Mest oppmerksomhet får skuespillerne som gjør stemmene til originalversjonen, samt musikken til *Barenaked Ladies*.

Utgivelsen byr ikke på noe spesielt, og føyer seg pent inn i rekken som nummer 45 blant Disneys «klassikere».

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 25.07.06

Anmeldelsen ble opprinnelig publisert hos Hjemmekinoguiden DVDnett.no

Takk til Buena Vista for anmeldereksemplar.

Ja
[LilleKylling_cover](#);